

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **Ing. K. B.**
bytem X
zastoupen Ing. Lubošem Trandou, daňovým poradcem
sídlem Herčíkova 246/1a, Brno

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2021, č.j. X, sp. zn. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladu řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14.12.2021, č.j. X, sp. zn. X, kterým bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí – platební výměr Okresní správy sociálního zabezpečení Brno – venkov ze dne 29.10.2021, č. 20/290/21/773, č.j. X, jímž byla žalobci coby zaměstnavateli uložena podle § 4 až § 9 zákona

č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, povinnost uhradit dlužné pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti včetně penále v celkové výši 81 417 Kč.

I. Shrnutí procesního postupu stran

2. Žalobce namítá, že splnil podmínky pro to, aby mu bylo prominuto pojistné ve smyslu zákona č. 300/2020 Sb., o prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti placeného některými zaměstnavateli jako poplatníky v souvislosti s mimořádnými opatřeními při epidemii v roce 2020 a o změně zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 300/2020 Sb.“), včetně podmínky stanovené v § 2 odst. 1 písm. b) a c) tohoto zákona.
3. Žalobce argumentuje tak, že lze objektivně (a matematicky) porovnat stav počtu zaměstnanců ve výši 0 na konci března 2020 s počtem jeho zaměstnanců v měsíci červnu až srpnu 2020. Podle žalobce důvod, pro který mu nebylo pojistné prominuto, neodpovídá zákonu. Okruh osob, které nárok na prominutí pojistného nemají, je vymezen v § 2 odst. 2 zákona č. 300/2020 Sb.; a mezi ně žalobce nespadá.
4. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.
5. Žalovaná nesouhlasí se žalobou, argumentuje s odkazem na obsah napadeného rozhodnutí a navrhuje zamítnutí žaloby. Taktéž žalovaná setrvala na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalované (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
8. Spor v nyní posuzované věci je pouze o právní otázku, zda žalobce splnil podmínky pro prominutí pojistného za měsíce červen, červenec a srpen 2020 ve smyslu zákona č. 300/2020 Sb. Mezi účastníky řízení přitom není sporu o tom, že žalobce jako zaměstnavatel vznikl až 1.4.2020.
9. Podle § 1 odst. 1 zákona č. 300/2020 Sb. tento zákon upravuje jako kompenzaci některých hospodářských následků souvisejících s výskytem koronaviru označovaného jako SARS CoV-2 prominutí pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen "pojistné"), které jsou podle zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti povinni platit zaměstnavatelé jako poplatníci pojistného za červen, červenec a srpen 2020. Prominutím pojistného se rozumí snížení vyměřovacího základu zaměstnavatele podle § 3 tohoto zákona.

10. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 300/2020 Sb. se podmínky prominutí pojistného posuzují samostatně za každý kalendářní měsíc uvedený v odstavci 1 větě první.
11. Podle § 2 odst. 1 zákona č. 300/2020 Sb. má nárok na prominutí pojistného za kalendářní měsíc zaměstnavatel, jestliže a) počet jeho zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, nepřesahuje v posledním dni kalendářního měsíce 50, b) *počet jeho zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastni nemocenského pojištění, činí v posledním dni kalendářního měsíce aspoň 90 % počtu těchto zaměstnanců v posledním dni března 2020*, c) *úhrn vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za kalendářní měsíc činí aspoň 90 % úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za březen 2020*, d) odvedl pojistné, které jsou povinni platit jeho zaměstnanci, ve stanovené lhůtě a ve výši uvedené na přehledu podle § 9 zákona o pojistném, a e) za kalendářní měsíc nečerpá prostředky na částečnou úhradu mzdových nákladů poskytovaných zaměstnavatelům z Cíleného programu podpory zaměstnanosti, který jako cílený program k řešení zaměstnanosti podle § 120 zákona o zaměstnanosti byl schválen vládou České republiky ke zmírnění negativních dopadů onemocnění COVID-19 způsobeného novým koronavirem označovaným jako SARS CoV-2 na zaměstnanost v České republice.
12. Podle § 2 odst. 2 zákona č. 300/2020 Sb. nemá nárok na prominutí pojistného a) zaměstnavatel uvedený v § 109 odst. 3 zákoníku práce, b) poskytovatel zdravotních služeb, jehož zdravotní služby jsou aspoň částečně hrazeny z veřejného zdravotního pojištění na základě smlouvy se zdravotní pojišťovnou, pokud má podle zvláštního právního předpisu nárok na kompenzaci zohledňující náklady a výpadky v poskytování hrazených služeb vzniklé v důsledku epidemie onemocnění COVID-19 způsobené novým koronavirem označovaným jako SARS CoV-2 v roce 2020, c) zaměstnavatel, který nebyl ke dni 1. června 2020 daňovým rezidentem České republiky, nebo jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru a nedosáhl většiny svých příjmů za poslední skončené zdaňovací období daně z příjmů ze zdrojů na území České republiky.
13. Odkazuje-li žalobce na smysl a cíl zákona č. 300/2020 Sb., kterým je pomoc zaměstnavatelům překonat důsledky pandemie, tak z důvodové zprávy k zákonu č. 300/2020 Sb. plyne, že tento zákon byl přijat v reakci na nepříznivé ekonomické následky pandemie onemocnění koronaviru; jeho účelem bylo podpořit udržení zaměstnanců a omezit jejich propouštění. K naplnění tohoto cíle zákonodárce přiznal zaměstnavatelům za splnění podmínek stanovených tímto zákonem nárok na prominutí pojistného na sociálního zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Nejedná se však o podporu neomezenou či nepodmíněnou. Účelem přijetí zákona č. 300/2020 Sb. bylo kromě prominutí pojistného také jasně definovat podmínky pro jeho prominutí (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 21.12.2022, č.j. 30 Ad 5/2021-37, nebo rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 18.5.2022, č.j. 16 Ad 1/2021-29). Základní podmínkou pro tuto pomoc zaměstnavatelům je, že zaměstnavatel výrazně nesnížil v tomto ekonomicky nepříznivém období zaměstnanost a zároveň nesnížil objem mezd poskytovaných svým zaměstnancům (ne o více než 10 % oproti stavu v březnu 2020). Podporuje se tím zachování zaměstnanosti na začátku období po uvolnění restriktivních opatření proti šíření nákazy novým koronavirem.
14. Zákonodárce v § 2 zákona č. 300/2020 Sb. vymezil podmínky, které musí být pro účely prominutí pojistného splněny kumulativně. Do okruhu osob s nárokem na prominutí

pojistného zahrnul mimo jiné ty zaměstnavatele, u nichž počet zaměstnanců v pracovním poměru, kteří jsou účastní nemocenského pojištění, činí v posledním dni kalendářního měsíce aspoň 90 % počtu těchto zaměstnanců v posledním dni března 2020, a u nichž úhrn vyměřovacích základů za kalendářní měsíc činí aspoň 90 % úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v pracovním poměru za březen 2020; pouze za splnění těchto podmínek připadá prominutí pojistného v úvahu.

15. Namítá-li žalobce, že v jeho případě lze porovnat počet zaměstnanců (0) a vyměřovací základ za měsíc březen 2020 (0) s údaji za měsíce červen až srpen 2020, tak na takovou argumentační logiku zdejší soud nemůže přistoupit s ohledem na prostý fakt, že v březnu 2020 žalobce zaměstnavatelem vůbec nebyl (není pravdou, že by žalobce jako zaměstnavatel „existoval“ a zaměstnával „0“ osob), a tudíž nesplňuje zákonné podmínky ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 300/2020 Sb. pro prominutí pojistného za měsíce červen, červenec a srpen 2020. Odkaz žalobce na § 2 odst. 2 zákona č. 300/2020 Sb. na tom nemůže nic změnit, neboť toto ustanovení vylučuje konkrétně specifikované zaměstnavatele z okruhu zaměstnavatelů, kteří by jinak nárok na prominutí pojistného uplatňovat mohli, a tím žalobce není.
16. Zákon č. 300/2020 Sb. vymezuje jednoznačné podmínky pro prominutí pojistného, které nelze rozšiřovat. Jednou z nich je, že toto prominutí může být uděleno pouze těm zaměstnavatelům, kteří mimo jiné zaměstnávali zaměstnance v březnu 2020 a udrželi jejich počet pro období června, července a srpna 2020 na konkrétní zákonem stanovené hranici; výklad provedený správními orgány je tedy v souladu se zásadou legality a respektuje úmysl zákonodárce (viz rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.2.2024, č.j. 10 Ads 303/2023-28).
17. Tím jsou žalobní námitky vyčerpány. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

18. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byla žalovaná. Zdejší soud však nezjistil, že by žalované vznikly náklady nad rámec její běžné úřední činnosti, proto rozhodl, že se jí náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 25. března 2024

David Raus v.r.
předseda senátu